

- Verwijzingen : (1) Met dank aan de heer Farasyn voor deze aanwijzingen uit zijn persoonlijk archief.
(2) D. Farasyn. Belgische Steden in reliëf. Oostende.
(3) Persoonlijk archief van dhr. Farasyn.
(4) Jan Coopman. Bijdrage over "De Nieuwe Kaaipoort" in het tijdschrift van de V.V.F. Oostende, jg. 1988, blz. 35/88.

EEN VERBROKEN VERLOVING IN HET JAAR 1696

Overgeschreven en hertaald door Julien VERHAEGHE

Op 2 april 1696 werd aan het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Oostende door de Officiaal van het Bisdom Brugge een brief geschreven met het verzoek de getuigen te willen ondervragen in een zaak (behandeld door het Bisdom) van verbroken huwelijksbelofte, ingespannen door Gillis DE WULF tegen Cornelie SERVAES.

Nadat de stadsbode Augustijn VAN CUYL de getuigen wettelijk had gedagvaard werden de ondervragingen gedaan op 18 april door de schepenen Antoine DE CAN en Matthys MAES, in aanwezigheid van Juan François BONTE, vertegenwoordiger van het Bisdom.

Als eerste werd opgeroepen Therese MACRÉ, dochter van Julien, 29 jaar, geboren te Arien, echtgenote van Gilles RAMBURGHE.

Zij verklaart dat Cornelie SERVAES en Gillis DE WULF op een avond, ongeveer 27 maanden geleden, bij haar thuis zijn samengekomen, en dat Cornelie "seer ontstelt zijnde", aan haar Gillis heeft gezegd dat zij door zijn moeder zwaar beledigd en geslagen is geweest omdat zij de geschreven trouwbelofte, tussen hun beiden afgelegd, niet wilde teruggeven. Gillis poogde haar te troosten, zeggende "al ist dat mijn moeder begeert dat zij mij van mijne belofte soudt ontslaan, toch sal ick u nooit verlaeten".

Terwijl de tortelduifjes "alsoo soetjes tsaemen waeren spreekende", is de moeder van Gillis DE WULF ook binnengekomen, juist op het moment dat Gillis zijn Cornelie poogde te overtuigen, zeggende "voldoet aan mijn moeders versoeck, ick en sal u daeromme niet verlaeten".

Moeder DE WULF is direct beginnen schelden, en Cornelie "met groote colere toevliegende", verweet haar, "Gij vermaeledijde hoere, gij en sult mijnen soone niet hebben, al soude ick u het herte breecken ende de vrucht uijt uw lichaem haelen".

Na zo haar gedacht gezegd te hebben, en na haar scheldcanonnade een beetje gekalmeerd, en "door het schoone spreekken, aandringhen ende gevleij" van de aanwezigen, is moeder DE WULF dan vertrokken uit het huis van de getuige, tesamen met Cornelie SERVAES.

Vervolgens wordt ondervraagd Marie PEDOU, dochter van Jan, geboren te Oostende, echtgenote van Pieter VANDEN BUSSCHE.

Zij weet te vertellen dat Cornelie SERVAES gewoond heeft in het huis van de ouders van Gillis DE WULF, en daar zwanger geworden is.

Toen de getuige, ongeveer twee jaar geleden, in dit huis op bezoek kwam, hoorde zij in de kelderkamer "kijven, tieren ende battementen". Nieuwsgierig is zij gaan zien, en heeft moeder DE WULF gevonden, luid scheldende "ende Cornelie toeschiedende omme haer te slaen", ook weer omdat Cornelie de geschreven trouwbelofte niet wilde teruggeven.

De getuige is tussengekomen, heeft de ruziemaaksters gescheiden, zeggende tegen moeder DE WULF, "joffrouwe, siet wat gij doet, ist niet omme de wille van haer, laet het omme het kint dat sij draecht", waarop Cornelie het afgetrapt is, en elders gaan wonen.

Daags nadien is moeder DE WULF bij de getuige gekomen om haar te vragen om Cornelie bij haar uit te nodigen, opdat zij haar wat geld zou kunnen geven. Toen Cornelie daarop inging, was haar eerste vraag of haar geliefde Gillis nog in de stad was, waarop de getuige bevestigend heeft geantwoord.

Marie PEDOU weet ook te vertellen dat moeder DE WULF dan afgekomen is, vergezeld van notaris Guillaume VANDEN HEEDE, die ter plaatse een contract van "ontslaevinghe" heeft opgesteld, het aan Cornelie voorgelezen, en haar verzocht dit onmiddellijk te ondertekenen. Cornelie heeft daar enkel op geantwoord "wat wilt gij dat ick teeckene ofte schrijve", waarop de notaris bleef aandringen.

Wat Cornelie toen nog gezegd heeft weet de getuige niet, wel heeft zij de notaris horen zeggen "neemt de penne ende teeckent", terwijl hij haar hand in de zijne nam, en haar op die manier geholpen heeft bij het ondertekenen van het contract "vermits zij niet en can schrijven".

Nadat notaris VANDEN HEEDE op die manier zijn handtekening verkregen had is hij vertrokken, zeggende tegen de getuige "al ist dat ick sulx gedaen hebben hetwelcke ick niet geeren en doen, het is al niet, ick bemoeije mij liever met andere affairen".

Marie PEDOU voegt hier nog aan toe dat toen dit contract getekend werd, zij "thaeren huijse geen crackeel nocte twijfelachtighe woorden en heeft gehoort".

Bron : register BV nr. 7 123

DE STICHTERS VAN DE KONINKLIJKE JACHTCLUB OOSTENDE

door Robert OUVRY *

Kapitein François EYCKHOLT

Op 26 juni 1806 kwam Adrien François EYCKHOLT, postmeester te Antwerpen, op het stadhuis de melding maken dat zijn vrouw Hélène NAGELS bevallen was van een zoon op 24 juni 1806 en dat het kind onder de namen François, Joseph diende ingeschreven te worden (het bundel 4168 van het Algemeen Nationaal Archief te Brussel geeft verkeerdelijk 20 juni als geboortedatum).

Op 1 september 1822 kwam EYCKHOLT François, als jongen van 14 jaar, op de militaire school van Delft terecht in de hoedanigheid van aspirant-adelborst. Hij werd er benoemd tot adelborst 1ste klasse op 1 juli 1825.

In september scheepte hij in op het fregat "Minerve" en op 15 februari 1826 op de korvet "Pallais" voor een zending van 5 jaar in de Antillen.

Terug in Texel, op 5 februari 1831, vroeg hij zijn eervol ontslag bij de Nederlandse vloot. Hij keerde terug naar zijn geboortestad, waar hij op 11 juni van hetzelfde jaar, benoemd werd tot luitenant in onze Koninklijke Marine.

Op zijn initiatief werd, bij het begin van de Tiendaagse Campagne,